

Οὗτος ὁ ὄντων τῆς οὐσίας μέρην, ἀλλ' ὁ ἐξ αὐτοῦ συνόλου μέρην τὸ εἶδος ὡς πολὺ ἀλλοίς, ἕν τῷ. διότῳ οὐδὲν ἐν τοῖς λόγοις. τοῦτο μὲν οὐτὶς ἔνεσται ὁ τῷ τοιούτων μερῶν λόγος· τοῦτο δὲ οὐδὲν εἶναι, καὶ μὴ ἡ τοιούτων οὐσίας εἰρχθεῖν τοῖς ἀλλοῖς εἴσεγνωται, εἴπασθαι μὴ ἐστιν. οὕτω μὲν οὐσία συνείληματά, τὸ εἶδος οὐδὲν ἔνθαται· διὸ τὸ σύμβολον ὃ χαλκοῦς κύκλος· ταῦτα μὲν φθείρεται εἰς τοῦτα, οὐδὲ μέρες ἀντὶ τούτων ἔνθαται. οὕτω δὲ μὴ συνείληματα τῇ ὑλῇ, μηδὲ αὖτις τῆς ὑλῆς, μὴ λόγοις τοῖς εἶδοις μόνον, ταῦτα δὲ εἰς φθείρεται, ἢ ὄλεως, ἢ τοῦ οὔτως γε. οὐτὶς ἐπείγεται μὲν αρχὴν οὐδὲ μέρη τοῦ ὑφ' αιτίᾳ τοῦ δὲ εἰδέσθαι οὐτὶς μέρην, οὐτὲ αρχὴν ταῦτα, οὐδὲ διὰ τοῦτο φθείρεται ὁ πηλίνος· αἰδογεῖται εἰς πηλὸν, καὶ οὐ σφιλεῖται εἰς χαλκὸν, καὶ οὐ Καλυπτός εἰς στρίγειαν καὶ θεοῖς. τοῦτο δὲ ὁ κύκλος τοῦ περιμετρου· τοῦτο γεράρεται τῷ ὑλῃ· ὅμως νύματα γεράρεται τῷ κύκλῳ, ὅτε ἀπό τοῦ λεπτού μέρους, καὶ οἱ καρδιὲς ἔργοτε, διὰ τὸ μὲν ἐπιτονούμενον τοῖς καρδιὲς ἔργον. εἴρηται μὲν οὐσία οὐδὲν τὸ ἀληθές· οὐμάς δὲ ἐπιτονούμενος εἰς περιμετρὸν παναλαβόντες· οὕτω μὲν γε τὸ λόγον μέρην, καὶ εἰς δὲ στιγμέταις ὁ λόγος· ταῦτα φερότερα, ἢ πατέται, ηὔται. δὲ δὲ τῆς ὄρθρης λόγος οὐδὲ στιγμέταις εἰς δὲ τὰς λόγους, μηδὲ τὰς οὐδὲ τὰς εἰς ὄρθρος κατέπειται δὲ δὲ στιγμέταις εἰς τὴν ὄρθρον, ἐλαττών γε δὲ διάτημα οὐδὲ ταῖς οὐσίαις. οὐμάς δὲ τοῦ κύκλου οὐδὲ τὸ ὑμετέραν κύκλον, καὶ οὐδὲ τὸ δάκτυλον τοῦ κύκλου διέλεγεται, καὶ οὐδὲ τὸ δάκτυλον τοῦ ὄλεως. τὸ γε τοιούτοις μέρεσι αἰδογεῖται, δάκτυλος, ὡδὲ δὲ ταῖς μέρεσι οὐδὲ ταῖς οὐσίαις· τοῦτο γε οὐσία τοῦ ἑμερήσιου δὲ καὶ τὸν λόγον οὐσία καὶ τὸ εἶδος, καὶ τὸ πᾶν δὲ τὸ τοιούτων στιγμέταις εἰς τὸν λόγον, φερότερα, ἢ πατέται ἢ ηὔται. ἐπειδὴ δὲ τοῦ λόγου τοῦ οὐσίας καὶ τὸ εἶδος, καὶ τὸ πᾶν δὲ τὸ τοιούτων στιγμέταις εἰς τὸν λόγον γεννῶ τοῦ μέρους· ἵνα δὲ στιγμέταις κύκλος, ἕν τοῖς τῷ ἑργον ὄργανοι, δὲ οὐχ ἀπαρχεῖται αὖτις πιστήσθεται· τοῦτο τὰ τεττάντια μέρη φερότερα, ἢ πατέται ἢ ηὔται τὰ συνόλου τοῦ οὐσίας, καὶ διαφέρεται τοῖς ταῦτας τῆς οὐσίας, καὶ διαφέρεται εἰς ταῦτα τὰς οὐσίας, οὐχ οὐσίας, μηδὲ τὰς οὐσίας.

A quæ sunt partes substantiæ, verum tanquam ex materia, & totius quidem sunt partes: speciei vero, & cuius ratio, minime: proprietate hoc, nec in rationibus. Quorundam itaque inheret talium partium ratio. Quorundam vero non oportet inesse, nisi sint simul sumpti. Propter hos enim, nonnullæ ex iis tanquam principiis sunt, in quas corrumpuntur, quedam vero non sunt. Quæcunque igitur simul sumpta species & materia sunt, vel simum, aut æneus circulus, illa sicut in hæc corrumpuntur. Quæcunque non simul cum materia sumuntur, sed absque materia, ut rationes speciei solum, haec profecto non corrumpuntur, aut penitus, aut nequam ita. Quare illorum quidem principia, & partes, quæ in eis sunt, species vero, neque partes, neque principia huiusmodi: & propterea lutea statua in lutum corrumpitur, & sphæra in æs, & Callias in carnem, & osfa, item & cireclus in incisiones. Est enim aliquid, quod cum materia sumitur. Aequiōcē nanque dicitur circulus, & qui simpliciter dicitur, & singuli, propterea quod singularis non sit proprium nomen. Dicta itaque nunc quoque veritas est, adhuc tamen dilucidius dicamus repentes. Quæcunque enim rationis partes, & in quas diuidit ratio, haec priores, aut omnes, aut aliquæ: ratio vero recti non diuidit in acuti rationem, sed acuti in rectum: vt tamen nanque recto, qui definit acutum: minor etenim recto, acutus. Similiter autem circulus, & semicirculus, sese habent. Semicirculus nanque circulo definitur: & digitus, toto: talis enim hominis pars, digitus. Quare quæcunque quidem partes ut materia, & in quas diuidit, ut in materiam, posteriores: quæcunque vero ut rationis, & secundum rationem substantiæ, priores, aut omnes, aut aliquæ. Quoniam vero animalium anima (hoc enim substantia animata) secundum rationem, & speciem substantia, & quod erat esse tali corpori: cuiusque nanque pars, si probetur definiri, non sine eo opere definiri, quod sine sensu non existet: sancientes eius priores, aut omnes, aut aliquæ toto animali: & de unoquoq. similiter: corpus vero & eius partes, posteriores hac substantia, & diuidetur in eas, ut in materiam, non ipsa substantia, sed totū. Toto itaq. quodammodo quidem priores sunt he, quodammodo vero non: quodquidem nec esse possunt separari.

τοῦ μὲν οὐσίας συνέλεσιν, φερότερα ταῦτα εἰσιν, ηὔται δὲ οὐσία. οὐδὲ τοῦ λόγου τοῦ οὐσίας.